

[Kjeld Olesen.]

sættelse af styrkemålene. Og uden at jeg skal foregribe, hvad den radikale ordfører har at sige, vil jeg gerne citere, hvad hr. Bilgrav-Nielsen skrev i Politiken den 19. juni i år:

„Vidtgående forenklinger og rationalisering er påkrævet, men sådanne foranstaltninger er kun en del af det radikale venstres krav“

— jeg understreger „krav“ —
„til en ny forsvarsordning.

Revision af styrkemålene, beredskabet og tjenestetiden må selvsagt tages med i overvejelserne“.

Jeg kan meget vanskeligt se, hvordan disse bemærkninger blot har det mindste at gøre med lovforslagets bemærkninger om styrkemål. Vi kan ikke acceptere, at der f. eks. for hærens vedkommende er tale om „ca.“ 13.000 mand. En lov må indeholde et eksakt mål. Når det gælder søværnet, er blot angivet ca. 60 egentlige orlogsfartøjer. Der er altså frit spillerum for typer. Og det er ikke lige meget, om det drejer sig om en motortorpedobåd til 25 mill. kr., eller det drejer sig om et fartøj til 200 mill. kr. For flyvevåbnet er antallet af kampenheder sat til 9, hvoraf 2 er raketafdelinger, altså 7 egentlige eskadriller. I det tidligere forlig drejede det sig om 112 fly. Ved tilgang af et Hawkbatteri — raketter — forudsattes en reduktion af antallet af fly til 96. Hvilke tanker har ministeren gjort sig her?

Hvis man så skulle ønske at vide noget om de økonomiske konsekvenser af lovforslaget som helhed, må man lede længe. Det mest konkrete er indeholdt i følgende bemærkninger i fremsættelsestalen:

„Det budgetmæssige grundlag for forslaget er uændret i forhold til den gældende lov, og de egentlige driftsudgifter forudsættes som hidtil reguleret efter udviklingen i lønninger og priser.“

Det er ikke meget oplysning, man får her, og jeg bliver også nødt til her at spørge ministeren: hvilke tanker har ministeren gjort sig? Når det gælder økonomien i almindelighed, synes der jo at råde nogen forvirring. I marts udtalte forsvarsministeren her, at de 125 mill. kr. var en engangsbesparselse. Fra radikal side hævdes, at de 125 mill. kr. er en permanent besparelse, og at der oven i købet i de 2 næste finansår

vil blive tale om en yderligere reduktion på henholdsvis 50 og 52 mill. kr. Dette kunne det være interessant at få uddybet.

Jeg vil også gerne efterlyse en kommentar vedrørende de avisforlydender, der går ud på, at forsvarsministeren i Bruxelles skulle have været dagens mand ved at give en meddelelse i NATO om en stigning af de danske forsvarsudgifter på 13 pct. Vi kender endnu ikke det nye finanslovsforslag; det, vi ved, er, hvad ministeren sagde under debatten her i marts, nemlig at der for finansåret 1969-70 ville være tale om en samlet udgift på 2.417 mill. kr., og nu vil jeg gerne spørge forsvarsministeren konkret: indgår der i det beløb for de kommende forsvarsudgifter, der blev nævnt i Bruxelles, stigninger i forhold til de 2.417 mill. kr., der ikke er begrundet i løn- og prisstigninger?

Min konklusion skal være følgende. Dette forslag til en ny forsvarsordning går vi ud fra dækker den samlede regerings opfattelse og må dermed også have tilslutning fra samtlige 3 regeringspartier. Vi har svært ved at se de ting i lovforslaget, der skulle vise den helt store vilje hos regeringen til at opnå et forlig med socialdemokratiet. Vi håber at få væsentlige spørgsmål besvaret i dag, så der kan blive den tiltrækkelige afklaring inden udvalgsarbejdet. Vi ser gerne, at dette udvalgsarbejde kan give et tilfredsstillende resultat i form af en ny forsvarsordning, men det har nogle forudsætninger, som jeg til dels har redegjort for her, og som ministeren for øvrigt var bekendt med i forvejen. Indtil den nødvendige afklaring har fundet sted, kan vi altså kun sige: at vi „ca.“ er en smule skeptiske.

Erik Kragh: Forsvaret er som bekendt en forlængelse af udenrigspolitikken; man kan vel have lov til at sige, at det er en del af udenrigspolitikken. Og da første behandling jo skal dreje sig om de principielle linjer i lovforslaget og ikke om enkelthederne, vil jeg tillade mig i mit indlæg at fremsætte nogle principielle betragtninger vedrørende den politiske og den militære baggrund for det foreliggende lovforslag.

Vedrørende den politiske baggrund husker vi jo alle spændings- og afspændingsperioderne i Khrustjjevs tid, hvor vi svingede fra det ene til det andet. I parentes bemærket